

15

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 4 stycznia 1950 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Na podstawie art. 17, 26 i 28 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673, Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245 i z 1948 r. Nr 49, poz. 373) zarządza się w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Skarbu i Komunikacji, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. wydanym w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Komunikacji w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rze-

czypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167, Nr 76, poz. 686, z 1933 r. Nr 7, poz. 45, Nr 58, poz. 435, z 1936 r. Nr 50, poz. 360 i z 1948 r. Nr 32, poz. 217) — § 338 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 338. Zwierząt wściekłych i podejrzanych o wściekliznę nie wolno poddawać szczepieniom.

Na szczepienie zwierząt, podejrzanych o zarażenie się wścieklizną, wymagane jest zezwolenie starosty“.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: w z. St. Tkaczow

16

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 stycznia 1950 r.

w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od drobnych rzemieślników.

Na podstawie art. 17 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) oraz art. 18 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 414) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatek obrotowy i podatek dochodowy pobierany będzie w roku podatkowym 1950 w formie ryczałtu od osób wykonujących wymienione w § 2 rzemiosła na terenie miejscowości o liczbie mieszkańców do 5.000 według stanu na dzień 1 stycznia 1950 r., jeżeli osoby wykonujące te rzemiosła:

- 1) nie utrzymują poza obrębem zakładu rzemieślniczego odrębnych stałych miejsc sprzedaży,
- 2) wykonują świadczenia rzeczy lub usług bezpośrednio na rzecz konsumentów,
- 3) w zakładzie rzemieślniczym prócz właściciela zatrudniają najwyżej dwóch członków rodziny i jednego pracownika najemnego,
- 4) w myśl obowiązujących przepisów nie są obowiązane do prowadzenia ksiąg handlowych,
- 5) nie posiadają poza zakładem rzemieślniczym innych źródeł przychodów; dotyczy to również członków ich rodziny, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opo-

datkowaniu z dochodem tych osób; nie wyłącza jednak pobierania podatku w formie ryczałtu posiadanie przez podatnika lub wspomnianych członków jego rodziny gospodarstw rolnych, od których podstawa opodatkowania podatkiem gruntowym za rok podatkowy 1949 wynosi równowartość do 50 kwintali żyta, oraz posiadanie nieruchomości budynkowych, mających nie więcej niż 8 izb.

2. Za konsumenta (ust. 1 pkt 2) uważa się osobę korzystającą ze świadczeń rzeczy lub usług dla własnego użytku, a nie dla celów dalszej produkcji lub odsprzedaży, jak również spółdzielnię pomocniczą korzystającą ze świadczeń lub usług rzemieślniczych w ramach akcji nakładczej.

3. Uczniów zatrudnionych na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, nie uważa się za pracowników od daty zawarcia umowy.

4. W zakładach stanowiących własność więcej niż jednej osoby do ogólnej liczby czterech osób, o których mowa w ust. 1 pkt 3 (właściciel, członkowie rodziny i pracownik najemny), wlicza się również współwłaścicieli zakładu, choćby nawet nie pracowali w zakładzie.

§ 2. 1. Stawki ryczałtowanego podatku wynoszą miesięcznie: